

en það að réttindi almennings séu skýr? Friðrik Vagn Guðjónsson talar skýrt. Hann ætlar ekki að láta upplýsingar um sjúklinga sína í miðlægan gagnagrunn og leggur stöðu sína undir. Hversu margir lækna eru reiðubúnir til að gera slíkt hið sama og hvernig ætlar stjórn LÍ að taka á málum þeirra? Ráðstefna lækna og lögfræðinga var merkileg um margt, en ég ætla ekki að ræða hana fyrr en öll erindin hafa birst í blaðinu.

Greinin hans Péturs um vanda heimilislækninga er skýr, eins og hans er von og vísa, en væri ekki ástæða til að hann og fleiri úr heimilislæknaþjónustunni fengju frí frá störfum í svo sem eitt ár, til að reyna að grafa eftir rótum vandans? Mig langar að lokum að minnst á nýlegt sjónvarpsviðtal við lækningaforstjóra Landspítala háskólasjúkrahús, þar sem hann lætur þá skoðun í ljós að flytja eigi ferliverk inn á sjúkrahúsin. Ég var hallur undir þessa

skoðun áður fyrr, en tel nú að það yrði til þess að ríkisvaldið gæti endanlega bundið hendur lækna. En viðtalið segir mér að lækna eru fljótir til að samsamast embættisvaldinu og þar með glata skýrri hugsun. Og nú spyr ég: Er lækningaforstjórinn, sem sjálfur hefur starfað mestan sinn starfsaldur sem sjálfstætt starfandi sérfræðingur, að gefa það í skyn að leggja beri niður starfsemi sjálfstætt starfandi sérfræðinga og koma þeim öllum fyrir á ríkisjötunni? Parna vantar skýr skilaboð. Þetta skal látið nægja að sinni en af því að allt orkar tvímælis sem sagt er og gert, ætla ég að ljúka þessu spjalli með annarri tilvitnun í Piet Hein sem hljóðar svo:

*Sá sem veit að rangt er rangt
og jafnan rétt hið rétta
hann á að visu væri langt
í land að skilja þetta.*

Menningarheimar mætast

ÓLÍK MENNINGAR- OG TRÚARÁHRIF MÓTA LÍF OG viðhorf einstaklinga. Þessi staðreynd er ástæða þess að landlæknisembættið og Landspítalinn-háskólasjúkrahús hafa gefið út ritið: **Menningarheimar mætast**, með upplýsingum fyrir heilbrigðisstarfsfólk. Ólík viðhorf koma ekki síst í ljós þegar á reynir, við fæðingu, sjúkdóma, þjáningar eða dauða. Í fréttatilkynningu frá Landspítalanum og landlæknisembættinu segir meðal annars að markmið útgáfunnar sé að auka skilning heilbrigðisstarfsfólks á þörfum einstaklinga, sem alist hafa upp við mismunandi menningu og trú. Það er gert í ritinu með því að varpa ljósi á þá trúarheimspeki, viðhorf og lífsgildi sem rekja má til arfleifðar sem sjúklingar af ýmsum trúarbrögðum og þjóðernum hafa, svo og viðhorf þeirra sem aðhyllast ákveðnar trúarskoðanir.

Kveikjan að ritinu er sú staðreynd að á skömmum tíma hefur íslenskt samfélag orðið fjölpjódlegt og við því þarf að bregðast. Samfélagið þarf að koma til móts við mismunandi þarfir sem meðal annars skapast af margvíslegri arfleifð, lífsháttum og trúarhefð. Þá hefur aukinn straumur ferðamanna aukið þörf á því að heilbrigðisstarfsfólk sé upplýst um mismunandi menningu, trú og siði.

Í fréttatilkynningunni segir ennfremur:

„Nokkuð álag getur fylgt því fyrir heilbrigðisstarfsfólk þegar ólíkir menningarheimar mætast, einkum þegar kemur að eftirliti, meðferð og umönnun veikra og deyjandi sjúklinga svo og í samskiptum við aðstandendur þeirra. Þekking heilbrigðisstarfsmanna á megingildum ólíkra þjóðfélagshópa sem leita til heilbrigðiskerfisins er líkleg til að auðvelda nálgun, eftirlit, meðferð og umönnun sjúklinga. Hún er til þess fallin að auka skiling, samvinnu og traust milli manna og stuðla að betri samskiptum og árangri. Á þessu byggir grundvallarhugmyndafræði heilbrigðisþjónustunnar, það er að mæta einstaklingnum á hans forsendum og veita honum heilðræna meðferð.“

Höfundar ritsins eru Þorbjörg Guðmundsdóttir, hjúkrunarfræðingur á Landspítalanum og Vilborg Ingólfsdóttir yfirhjúkrunarfræðingur við landlæknisembættið. Það er hið fyrsta sinnar tegundar sem gefið er út hér á landi. Við vinnslu bókarinnar var haft samband við öll trúfélög hér á landi með 100 eða fleiri meðlimi, sem skráð eru hjá Hagstofu Íslands.

Auk prentútgáfu ritsins er hægt að nálgast það á vefi Landspítalans (www.landspitali.is) og landlæknisembættisins (www.landlaeknir.is).